మగువలూ–మమతలూ

కొటికెలపూడి
అప్పల నరసింహం

భోజనాల దగ్గర కదిపింది మంగమ్మగారు పరమేశాన్ని. "అమ్మాయి ఈ తిరం అందగానే మీ మామగారు యెగిరి గంతేశారోయ్. అమ్మాయిని తీసికెళ్ళడానికి ముహూర్తము పెట్టించుకొచ్చేదాకా ఆయనకి తోచలేదంటే నమ్ము."

పరధ్యానంగా భోంచేస్తున్న పరమేశం "ఆహా!" అన్నాడు. ఇంతలో ఆమె చెప్పిన విషయం గురుతురాగానే అడిగాడు: "ఐతే శారదను అప్పుడే తీసికెళతారా?" అని—గాభరాగా.

"అవునోయ్. రేపు సాయంకాలమే ప్రయాణం. అమ్మాయితో చెప్పాను. బట్టలు అవీ సర్దుకొని తయారుకమ్మని. ఏమయినా అల్లుడివి కదా. నీ అనుజ్ఞ లేంది యెలాగ? మీ మామగారు తన మాటలుగా నీతో చెప్పమన్నారు—అమ్మాయిని రేపుసాయంకాలం నాతో పంపమని." అంది ఆవిడ.

"ఇప్పణ్ణించీ యెందుకండీ. ఇప్పుడింకా మూడో నెలేకదా. ఐదోనెలనో ఏడోనెలనో తీసికెళితే చాలదూ. ఇప్పణ్ణించీ పంపించేస్తే నాకు చాలా యిబ్బంది," అన్నాడు పరమేశం.

"అది కాదోయ్. ఒక్కతే ఆడపిల్ల కదా మాకు. తీసికెళ్లి సూడిదలు అవీ చేసిపెట్టడం, ముద్దూ ముచ్చటా తీర్చుకోవడం అదీచేయాలి కదా. ఇక్కడ ఎవరుచేస్తారు చెప్పు. పైగా ఇక్కడ యింటెడు చాకిరీ అదే చేసుకోవాలాయె. ఈ తిప్పిల్ల గవకశా." అంది ఆమె.

"మీ ముద్దు ముచ్చటే గాని నా ఇబ్బంది అక్కరలేదన్న మాట—" అన్నాడు పరమేశం.

"అలాగ అంటే యేం చెప్పేది? నీకూ పిల్లలు పుట్టబోతున్నారు కదా. మా సరదా యేమిటో అప్పుడు నీకు అర్థమాతుంది లే."

పరమేశం మాటాడలేదు.

*   *   *

ఆ వేళ రాత్రి యిద్దరూ కీచులాడుకున్నారు.

"అప్పుడే ముంచుకుపోయినట్లు మీ అమ్మకి ఎందుకు వ్రాయాలీ."

"వ్రాస్తే ఏమండీ? మా అమ్మ యెంత సంతోషించింది! ఇంత మంచివార్త ఆమెకి తెలియజేయకుండా ఎలాగ ఊరుకోనండీ?" అంది శారద.

"సంతోషించింది...అవును సంతోషించింది. నువ్వూ రేపు సాయంకాలం ఆవిడతో కలిసి మీ పుట్టింటికి వెంచేసి, నేనిక్కడ నానాపాట్లు పడుతూవుంటే సంతోషిద్దువు గాని," అక్కసుగా అన్నాడు పరమేశం.

"అదేమిటండీ అలా అంటారు. మా అమ్మా నాన్నా ఒకతె నేగదా అని ఎంతో సంబరపడి ముద్దూ ముచ్చటా తీర్చుకోవాలని చూడ్డంలో విడ్డూరం యేముంది?"

"అబ్బే! విడ్డూరం యేమీలేదు. పుట్టింటి మీద, ముద్దు ముచ్చట్లమీద ఉన్న మమకా

"ముద్దుల మాంచాలి ముదమున వినుమా"

చిత్రం : ఎస్. శంకరరావు, అనకాపల్లి

★ మగువలూ - మమతలూ ★

రంలో అలాగే వుంటుంది. నా సంగతి ఎవరి క్కావాలిటే."

"పోనియ్యండీ మీకంత ఇష్టంలేకపోతే పంపడం మానెయ్యండి. మీరలా ఇది అవుతూ వుంటే నేనెలా వెళ్ళగలను? 'నేను పంపా నని" మా అమ్మతో చెప్పెయ్యండి," అన్నది శారద నిరుత్సాహంగా.

"అదికాదు శారదా! ఇంకా యిప్పుడు మూడోనెలేనా. ఇంకా ఆరునెల్లు యిటు, మరి ఐదు నెల్లు అటు వెరసి పదకొండునెలు ఒంటరిగా యీ యింట్లో యెలా గడిపేది చెప్పూ. నాకు వంటరాదు, నీకు తెలుసుగా వచ్చినా అన్నాళ్లు వండుకునే ఓపికాలేదు. నిన్నలేదు మొన్నలా ఉంది ఆ అయ్యరు హోంబారు మెతుకులు తిని, తిండికి మొగం వాచిపోయి. మళ్ళీ ఆ వైభవమూ దే ప్రాప్తమూ రెండేళ్ళు తిరక్కుండానే. వారంకాదు, నెలకాదు, పదకొండునెల్లు. ఇంతకీ నేననేది అసలు వెళ్లవద్దని కాదుగా. ఏడో నెలనితీసి కొస్తే ఆ ముద్దూ ముచ్చటలూ తీరవా అని," అన్నాడు పరమేశం, ఓరిమితో తన ఉద్దేశాన్ని వ్యక్తంచేస్తూ.

"అప్పుడు మటుకు ఇంకా ఏడు నెల్లు గడపాలిగదా?" అంది శారద కొంటెగా.

"కాని యిప్పటికన్నా నాలుగు నెల్లు తక్కువగా" అన్నాడు పరమేశం.

"నాకు నిజంగా మిమ్మల్ని వదిలి వెళ్ళాలని లేదండీ కాని మా అమ్మావాళ్ళ ఉత్సాహాన్ని యెలా భంగంచేసేది చెప్పండి. పోనీ మీరు చెప్పెయ్యండి యేడో నెలని తీసికెళ్లమని," అంది శారద.

"ఇంకా రెండేళ్లైనా కాలేదు. అప్పుడే కలక్కపోతే యెవడేడిగాడు" అన్నాడు పరమేశంని అసూయగా.

"అవును నిజమే" అనుకుంది శారద. "ఇన్నాళ్ళు తనుమాత్రం అతణ్ణి వదలి యెలా ఉండం. అయినా వంటరిగా మొగాణ్ణి అన్నాళ్లు వదిలేస్తే ఎలాటి బుద్ధులు పుడతాయో! అయినా ఆయన అలాటివారు కాదు. నేనంటే యెంతో ప్రేమ. చదువూ, సంస్కారం, సంఘంలో గౌరవం ఉన్నవారు. అలాటి పనులకు దిగజారు తారా? అనుకుంది ఆమె.

* * *

శరవేగంగా పోతున్న రైల్లో స్తబ్ధంగా కూర్చున్నది శారద. వెనక్కిపోతున్న చెట్లకేసి, పొలాలకేసి, దూరాన కన్పడుతున్న రోడ్డుమీద రైలుతో పందెం వేస్తున్న మోటారుకేసి శూన్యంగా చూస్తున్నప్పటికీ ఆమె మెదడు తీవ్రంగా పనిచేస్తూంది. ఆందోళన చెందిన ఆమె మనస్సులో ఒక మహాయుగంలా గడిచిన యీ నెల్లాళ్లలో పరమేశ్వరం జాబు వ్రాయకపోవడానికి కారణం యేమీ తట్టకుండావుంది. బహుశా కాలేజీపని జోరుగా ఉంటంచేత తీరికలేదో యేమో. అయితేమాత్రం క్షేమం తెలియజేస్తూ ఒక్క కార్డుముక్క వ్రాయడానికి ఎంత తీరుబాటుకావాలి గనక. వంట్లో నలత రాలేదుగద! ఒక్కసారుగా ఆమె గుండెల్లో దడ బయలుదేరింది. తను బయలుదేరేముందు

ఆరాధన
చిత్రం: శీలా వీర్రాజు—రాజమండ్రి.

కొద్దిరోజులక్రితం పరమేశ్వరందగ్గరకి ట్యూషనుకి రావడం మొదలెటిన ఆ లేడికళ్ల వల్లకిరస్తానీ అమ్మాయి చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆమెకి ముచ్చెమటలు పోశాయి. 'ఛీ! ఛీ!' యేమిటీ పాడుఆలోచన! పరమేశ్వరంమీదా అందులోనూ" అనుకుందామె. చెరిపేద్దామని యెంత ప్రయత్నించినా, చెరిపేసిన పలకమీద దృశ్యాదృశ్యంగా కన్పించే గీతల్లా ఆమె మస్తిష్కంలో ఆభావం నిలచిపోయింది. రైలు యింకా మరో గంటగాని విశాఖపట్నం చేరదు. కాని ఆమె మనస్సుమాత్రం గంట క్రిందటే చేరిపోయింది.

ఇంటిదగ్గర రిక్షాదిగి, రిక్షావాడికి డబ్బులిచ్చి గబగబా వీధితలుపు తట్టింది శారద. కొంచెం ఆలస్యంగా పరమేశ్వరం తలుపు తీశాడు.

"ఇదేవిటి! ఉరమని పిడుగులా ఒచ్చేశావే!" అపరాధిగొంతుకలా కంపించే స్వరంతో అన్నాడు.

"హమ్మయ్య! మిమ్మల్ని చూశాను నా మనస్సు కుదుటపడింది. మీ ఒంట్లో కులాసాగా ఉందా? హోటేలులో తిండి బాగుందా? నెల్లాళ్ళయి వెళ్లానుగదా-ఒక ఉత్తరముకైనా వ్రాయలేదేమండీ? నేను యెన్ని ఉత్తరాలు వ్రాసినా ఒక్కత్తిప్పకో కుండా అక్షయతూణీరంలోంచి బాణాల్లా ప్రశ్నపరంపరల్ని అతడిమీదికి ప్రయోగించింది జవాబుకి యెదురుచూడకుండానే.

"ఏంలేదు......"నీళ్ళు నమిలాడు పరమేశం. దారి కడ్డంగా తెలబోయి నిల్చున్న అతణ్ణి అటే పరీక్షగా చూడకుండా, ఉరకలు వేసే ఉత్సాహంలో ఇంట్లోకి గబగబా నడిచింది శారద. పడక గదిలోకి నిగిడ్చిన ఆమె చూడ్కులతోపాటు, ఆమె గమనం కూడా టక్కున ఆగింది. ఒక్కమారు షాక్ కొట్టినట్లయింది తను యింతసేపు చెరుపుకోవాలని ప్రయత్నించిన దృశ్యమే యిప్పుడు తన కళ్ళముందు కన్పించింది.

"ఏవండీ...?" దుఃఖోద్రేకంలో గొంతుక పెగలేదు. కన్నుల్లో క్రమ్మిన నీళ్ళు తను చూస్తున్న దృశ్యానికి అడ్డుగ తెర వేశాయి.

కన్నంలో తేలుకుటిన దొంగలా ఉక్కిరిబిక్కిరయాడు పరమేశ్వరం. అతని మూకత్వం చూస్తున్నకొద్దీ ఆమెకి ఆందోళన, శోకం అధికం కాజొచ్చాయి

"నాకు యెన్నో విధాల ప్రేమవాక్యాలు చెప్పారే! నేనే మీ సర్వస్వం అన్నారే. రాబోయే పాపాయి నేనాగుర్తులో ఉంచుకోకుండా నన్నిలా అన్యాయం చేయడం మీకు ధర్మంవేనా?" అంది ఆమె దుఃఖాన్ని అదిమిపడుతూ.

అతడు జవాబు చెప్పలేదు. అతని మూకత్వం ఆమెకి యేమీ అర్థం కాలేదు: 'ఇతనేనా తన పరమేశ్వరం. తనతోడిదే లోకంగా గడచిన రెండేళ్ళనుండి కాపరం చేస్తున్న అతడేనా యీతడు. పాపాయికి పెట్టే పేరుగురించి మూడురోజులు తనతో వాదిరచిన అతడేనా యీయన! ఎంతలా మారిపోయారు?" అనుకుంది ఆమె.

"మాట్లాడరేవండీ యేమి టిలా మారిపోయారు. నెల్లాళ్ళు నేను లేకపోయేసరికల్లా యిలామారిపోతారని కలలోకూడా నేననుకోలేదు. రైలు యింజనులోంచి గుప్పుగుప్పున వచ్చే పొగలాగ దుఃఖం ఆమె హృదయంలోంచి పెల్లుబికి రాసాగింది

గబగబా గదిలోకి నడిచి, నిర్లక్ష్యంగా తమాషా తిలకిస్తున్న వల్లపిల్లని యెదిరించి అడిగింది శారద. "నువ్వు ఆడదానివేనా? నీకేమేనా హృదయం ఉందా? ఇద్దరం సాటిఆడవాళ్లమేగదా - యెదటి ఆడదాన్ని అవమానించడానికి, ఆమె కాపురంలో నీలు పోయడానికి, ఆమె మొగుణ్ణి వలలో వేసుకునేందుకు నీ హృదయం ఎలా ఒప్పుకుంది? చదువుకుంటున్నావేమో? ఇదేనా యేం ఆ చదువు," గుక్కతిప్పకోకుండా ఆమెమీద అక్కస్సు వెళ్ళగ్రక్కింది.

"నన్నేమేనా అంటే జాగ్రత్త! శారదగారూ! నాకిందులో యేంబాధ్యతలేదు. మీ ఆయన్ని యేవన్నా అనుకోండి," అందామె.

"అతన్లో నిజంగా యేంతప్పులేదు. నువ్వే అతణ్ణి కరిగించి అసహాయస్థితిలో అతణ్ణి వల్లో వేసుకున్నావు. జితులమారివి. ఆ ఉద్దేశంతోనే నువ్వు చదువు మిషతో చేరావిక్కడికి. ఆయన అందం, చదువు, పలుకుబడి గౌరవం, ఉద్యోగం అంతా దోచుకోవాలని నీవు వేసినప్లాను యిది." అర్థంలేకుండా హిస్టీరియా యెత్తినదానిలా అరచింది శారద.

"చూడండి శారదగారూ! మీరు అనవసరంగా నన్నని యేం ప్రయోజనం లేదు. ఆయనే నన్ను వల్లో వేసుకున్నారు. నన్ను మళ్ళీ యేమేనాఅంటే మాటదక్కదు." బెదరించింది ఆ అమ్మాయి.

మొగుడు యింకా మాట్లాడకపోయేసరికి, ఆమె హృదయం దుఃఖపూరితమై బ్రద్దలైంది. అదిమి పట్టినదుఃఖం పెల్లుబికి కెవ్వుమని కేక వేసి ఆమె యేడ్వసాగింది.

"శారదా! శారదా!" తట్టిలేపాడు పరమేశం. ఉలిక్కిపడి లేచిన శారద బావురుమని కౌగలించుకుంది భర్తని.

"ఏవండీ! యిప్పుడు జరిగినదంతా కలేనా?" యేడుస్తూనె అడిగింది శారద.

పరమేశానికి యేమీ అర్థం కాలేదు. "యేమిటి శారదా? యెందుకలా యేడుస్తావు ఇప్పుడిక్కడ యేమీ జరగలేదే. ఓహో! అయితే అదంతా కలే. ఎందుకలా కేకేశావు నిద్రలో? ఊరుకో! ఊరుకో!!" సముదాయించ సాగాడు పరమేశం.

"అది నిజంగా కలేనని మళ్ళీ చెప్పండీ" అందామె యింకా నమ్మకుండా.

"నిజంగా కలే!" అన్నాడు పరమేశం. "అయితే యేమిటా కల? చెప్పు."

"పోనిద్దూరూ. వెధవ కల - తల్చుకుంటే భయం వేస్తూంది. నేను చెప్పలేను బాబూ"

"పోనీలే, రేపు చెపుదువు గాని" అన్నాడు పరమేశం. "దేవుణ్ణి ప్రార్థించి పడుకో".

మర్నాడు ప్రొద్దున తల్లి యిచ్చిన కాఫీ త్రాగుతూ చెప్పింది: "నేను యిప్పణ్ణించి రానమ్మా. ఆయనకి చాలా యిబ్బంది అవుతుంది భోజనానికీ వాటికీ. ఇంకా మూడో నెలేగా- భయంలేదు. ఐదో నెలలో తీసికెళ్ళవచ్చులే.

"అదేమో నమ్మా మీ కాలపువాళ్లంతా అంతే. యేం ప్రేమలో యేమో. మొగుణ్ణి వదిలి మూడు రోజులుండలేరు", అందామె నిరాశగా.

★

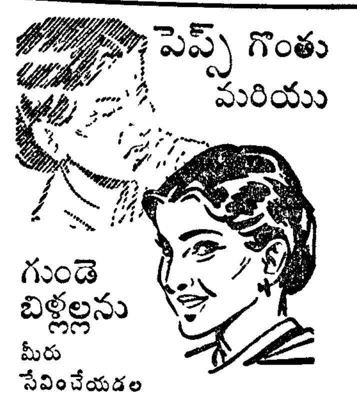
పెప్స్ గొంతు మరియు

గుండె బిళ్లలను

మీరు

సేవించేయడల

మీ దగ్గు త్వరితంగాపోవును

ఒక పెప్స్‌ను చప్పరించి. నొప్పిని పోగొట్టుచూ గొంతు నొప్పిని, రొమ్ము పడిశెమును, దగ్గు లేక జలుబును కలిగించే క్రిములను చంపునట్టి చర్యను జరిపే అందలి శమనకర ఆవిరులను ఆస్వాదించండి. పెప్స తక్షణ శమనమును శీఘ్రనివారణను గలిగించును.

ఇందులో హానికర ఓషధులు లేవు పిల్లలకు సురక్షితంగా ఇవ్వవచ్చును.

రొమ్ము పడిశెములు, గొంతు నొప్పి, పడిశెము, అధిక కఫము జలుబులు, దగ్గులను త్వరితంగా నివారించును

మందుల వ్యాపారులందరివద్ద అమ్మబడుచున్నవి

సి ఇ ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి.

FPY-55-TEL

సోల్ ఏజెంట్లు : దాదా & కంపెనీ, 86, నైనప్పనాయకన్ వీధి, మద్రాసు-3